

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ 4.50
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne osira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinost je moč.“

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglasi in oznanila se račune po 7 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Iz državnega zbora.

Važni predmeti razpravljajo se sedaj v državnem zboru, stvari, katere dirajo uprav v najožje kroge socialnega življenja: zakon o dednem pravu in o promeni doslej obstoječih določb glede enoletnikov v našej vojski.

Sprevidela je vlada, da propada kmetijstvo in sveta njena dolžnost bila je iskati vzrokov propadanju blagostanja, ter misliti na to, kako bi se moglo pomagati bornim kmetovalcem. Misel je lepa, ali žalibog — vlada jo je v kljub svojega dobrega menenja slabo izvedla. Govorili smo že o tem zakonu, tudi danes poročamo o njegovej razpravi na drugem mestu, vendar pa moramo dodati, — ne ozirajoč se na prestolni govor ob odprtju deželnega zbora, — da je vlada o predlogi te zakonske osnove resno spoznala svojo nalogo. Minister za poljedelstvo sicer pravi, da je ta zakonska osnova utemeljena, kakor je bila redko kedaj katera koli, vendar pa moramo omeniti v razjasnenje njegove izjave, da so izrečeni še-le z postavbo 27. junija 1868. posebni predpisi o dednem pravu in da deželni zbori vedno morejo omejevali deljenje kmetij. Jedini deželni zbor tirolski odbil je o tej dobi zakon o prostovoljni delitvi, pozivajoč se na stare naredbe, po katerih preide posestvo — n e r a z d e l j i v o — na najstarejšega sina, odnosno hčera. Načrte dednega zakona smo bistveno objavili; da vlada z njimi ni zadelala pravo, priznal nam bode sleherni kmetovalec. Obsojajo jo celo transilavski listi, izmed katerih omenja v prvi vrsti „Obzor“, da je zakonska osnova fakultativna in ne imperativna, ter da se z njo izraža samo načelo in daljno provedenje poveruje se deželnim zborom, katerim je s tem poverjen neomejen delokrog s tem, ker deželni zbori določijo večino posestev in odredijo mesto sodne katastralne procenitbe itd. Tudi mi smo tega menenja, da je ta osnova neliberalna, kajti res ne bode imela drugega uspeha nego prepire v raznih rodbinah. Levica državnega zbora sicer povdarja, da je to promena ustave, kajti po ustanovnem državnem zakonu more razpolagati sleherni državljani po svojej dragej volji z svojim zemljiščem. Desnica t. j. večina pa se poziva na „precedens“, kajti že leta 1868. je določila tedanja

levica — denašnja manjšina — da imajo določevati deželni zbori deljenje zemljišč, kakor želi isto dandanes desnica. Logika levičarjev je zatorej nekako čudna in komentarja njenem postopanju menda niti ne treba. Gospodje imajo svoje nazore ter se ravnaajo baje po načelu: „Aut caesar, aut nihil!“ — Ako pa jim je na srcu blagor državljanov, vedeli bodo, kako izpolnjevati svoje poslanske dolžnosti — brez obzira na stranke. Splošno blagostanje mora biti na srcu vestnim zastopnikom naroda, o sebnosti o takih važnih zadevah stopijo povse v skrajno zakotje.

Kar se je nadalje razpravljalo ob odpravi kolkov in drugih pristojbin, pod katerimi trpe v prvi vrsti časopisi, o temu. žal ne moremo spregovoriti obširnejše. Želimo le dotičnim poslancem, da prodor v daljnje bodočnosti z svojimi predlogi, akoprav namerava baš sedaj vlada v Nemčiji zopet uvesti iste pristojbine, katere so odpravljene že mnogo let. Pri nas so se menjali razni kabineti, odkar se razpravlja o tem vprašanju, rešeno pa do danes še ni. Splavala nam je tudi za sedaj po vodi vsa nadeja, da bi se rešilo povoljno, — kajti o takih vprašanjih je prvotni faktor denar, denar, kjer se ga more dobiti. Ekselencia finančni minister pa ne bi niti zaslužil svojega portfelja, ako bi si dal iztrgati par sigurnih milijonov kar meni nič tebi nič iz rok. Drži se načela slavnega Montecuculija, kateri je poznal le tri predmete v prosoh in blagor državne uprave in ti so, kakor znano: denar, denar in zopet denar. — Kakor o njegovej dobi, velja tudi dandanes še prvotno načelo, da mora spreten finančni minister pobrati denar kjer ga najde, odnosno, kjer ga more dobiti. S tem vrši svojo službo vestno in nikdor mu ne bode očital, da se poteguje za svojo stolic, ker je očitno, da skrbi le za vseobčni blagor države.

Druga zadeva splošne važnosti so zakonske določbe o vojaški službi enoletnikov. Da zadenejo te določbe jako strogo dotične mladeniče, dokazali smo nedavno, ko smo objavili brez daljne opazke bistveni načrt novega zakona. Med tem so uložile razne zveze vseučiliščnikov po državnih poslancih uroke proti določbam novega zakona — ako jim bode pomagalo, to ve le naš vojni minister in Bog sam.

Važnejše vprašanje v tej zadevi pa je za nas jezikovno. O tej zadevi je spregovoril poslanec dr. Vitezić v tajnej seji brambenega odbora dne 13. t. m. Povdarjal je, da je prostovoljecem slovanske narodnosti jako težavno polagati častniški izpit v nemškem jeziku in da bi morali po novem zakonu, ako ne položijo ta izpit z povolnim vspehom, služiti še drugo leto. To bi naravno našej vseučilišne mladini neizmerno škodovalo. Minister deželne obrambe odgovoril je poslancu dru. Viteziću v istem smislu, kakor nedavno minister baron Fejervary deputaciji peštanskih vseučiliščnikov. Rekel je, da se zahteva od enoletnikov le toliko znanja nemščine, kolikor je potrebno za vršenje vojaške službe. Odgovor je diplomatičen, kajti kdo nam more natanko omejiti znanje nemščine, „v kolikor je je treba za vršenje vojaške službe?“ Skoraj bi rekli: „Hic haeret aqua“, kajti naša modrost ne sega tako daleč. — In „dedno pravo?“ Zadovoljni smo, da vidimo vsaj — dobro voljo. V ostalem pomozi nam Bog!

Interpelacija

poslanca Slavoja Jenka in drugov na c. kr. vlado v VIII. seji deželnega zbora isterskega dne 4. okt. 1888.

(Konec.)

A toliko ostreje obsoditi moramo postopanje sekvestra, ob enem c. kr. uradnika, katero je zadružnikom, kolikor posameznikom, kolikor celoti, občutljivo škodo provzročilo.

Preobširno narasla bi ta interpelacija, ako bi hoteli vse hlabre čine sekvestra navajati. Omenjamo samo, da se je pustila živina giniti v mrazu in gnjilobi, ker se je zabranilo pobiranje stelje in so se uže pokazala bila znamenja kužne bolezni na parkljih, kar je bilo uradno konstatirano; da je mnogo njih v hudi zimi trpelo zaradi pomanjkanja drv, dokler se ni posrečilo županu, doseči neki kompromis, kateri se pa tudi ni popolnem izvedel;

da je sekvester uže drugi dosegel pri politični oblasti, da ne odpravljajo vošč službe poljskega in gozdnega čuvaja jedna oseba, kakor je tam povsod in od vselej navada, ker ima čuvaj opravila s poljem

v letnem, z gozdom v zimskem času, da treba toraj brez koristi plačevati dva čuvaja in je sekvester za gozdnega čuvaja usilil nezanesljivo in nesposobno osebo;

da sta bila na 6 in 7 dnevni zapor obsojena dva zadružnika, ker je z odobravanjem zadruge eden in sicer sosovski župan, po stari navadi fiktivni zastopnik zadruge prodal in drugi kupil travo iz jedne pogozdene parcele, iz katere je morala zadruza travo odstraniti po nalogu c. kr. okrajnega glavarstva, katero prodajo je c. kr. namestništvo kasneje odobrilo, a kaznen vendar potrdilo;

da je bila velika večina zadružnikov klicana na odgovor, ker je sosovski skupni pastir ali deloma pastir posameznika po starem običaji in v sporazumljeni zadruge pasel živino v zadružnem gozdu, v katerem paša ni bila zabranjena, in so se pregrešili baje s tem, da za pašo niso vzeli posebnega dovoljenja od sekvestra in se niso zavezali mu, plačevati neke letne vsote;

da so se pri obravnavi strogo kaznovali vsi, kateri se niso hoteli zavezati za plačevanje dotične svote, v zapor do 14 dni in v plačanje odškodnine — pasli so po svojem! — do preko 20 gld., a so se oprostili oni, ki so se zbal take drakoničke obsodbe in — udali;

da se je podvzelo, apnenico delati navzlic odločnemu protivljenju zadružnikov — in menda baš za to — v zelo oddaljenem in neprimernem kraju gozda in bode za to troška v gotovem denarju kacic 500 gld., a se pri vsem velikem trudu sedanjega gozdnega asistenta ne bode moglo apno razprodati, nego je nevarnost velika, da bode pokvarjeno obležalo na mestu, ter se bode težko pokrilo polovico gotovih troškov, ne računajoč drva, ki so se brez koristi požgala itd.

Proti raznim naredbam, odlokom in obsodbam ulagali so zadružniki pritožbe in rekorze na višja mesta, a vselej brez uspeha. Z direktno ulogo na c. kr. ministerstvo poljedelstva prosili so tudi, da bi se odposlala posebna, nepristranska komisija na lice mesta, da se izreče, je-li je sekvester delal na korist, ali na škodo zadruge in so se zavezali plačati troške v slučaju, ako bi komisija našla, da njegovo delovanje ni bilo škodljivo. Namesto pa, da bi bila prišla komisija, o kateri se je uže od uradnih ljudi govorilo, da bode

PODLISTEK.

Rendez-vous.

(Humoreska; spisal Ivo Trošt)

(Konac.)

Tone je gojil za to cvetko od nekdanj osobite simpatije; tudi Katica ga je neki rada videla.

Ono nedeljo dala mu je ličen šopek pestrih cvetlic; ko gre Tone mimo Žagarjevega okna, pogleda na cesto krasen obrazek ter reče na to materi: slabo vreme, oblačno, lepo, jasno, kakor baš pratika „laže“.

Toda glej je, neizprosne usode! Ravno je mislil, kako pojde kmalu nek dan k Žagarjevemu povedati to in ono ter prosit tega, kar bi mu najraje samo priteklo v naročje. Uže kratki so se mu zdeli dnevi, ki so še do onega blaženega v njegovem koledarji, ko spleza k svoji ljubljeni Katici na gospodarski stol pri Žagarjevih, kar izve, da misli iti Katica služiti h „gospodu“ Marku v grad.

To doznavi, bije Tonetu srce skoro kakor bat kake male fužine, nekaj ga šegeta pod rebri in lasje mu se dvigajo, kakor da bi mu oživel na glavi. Kakor bi mu neka višja moč diktovale besede, izusti grozničavo: „To ne sme biti!“ Misli in najde — lek.

Mračni se uže. Na zahodu se žari nebo. Lahen vetrič pihlja in orumenelo listje pada z lahkim šumenjem in škriganjem z drevja. Pek, pek, resk, resk, škri! sliši se prav „piano pianissimo“ pod orehi za skednjem kraj vasi S. Ko je rastlina dozorela, mora usahnuti; ko je listje opravilo svoj posel, popada na tla. Orehove veje so skoro gole na odsojni strani skednja, vendar je tema pod orehi. Vsaj je pa tudi uže noč. Če bi pa pogledali bolj natančno, videli bi prav pod kapom ob zidu nekaj črnega, še bolj ko noč. Gledajo le bliže, bliže: človek je in sicer — za Boga — „gospod“ Marko. Kaj neki želi, čaka tukaj? Bog ti ga vеди. Morda premišlja minljivost na sveti, ko čuje padati suho listje z drevja. Težko. Pomakne se ob zidu do vogla ter vzdihne: „Ni je še; ura je že polu osme. Pred pol ure morala bi biti uže tu.“ V roki tišči nekaj belega kakor list. Nemirno čaka, strah ga je skoro in groza. V glavi mu roji še vedno misel: kaj, da je ni. Stopa sem in tja, toda ni je. Pač, kaj je to? Ni-li ona? Morebiti — Čop! kaj je zopet to? — Na oreh je priletelo poleno čez skedenj, za tem drugo, tretje . . . šesto, . . . deseto. To je pa kamen. „Gospod“ se stisne pod kap. Vse ne pomaga. Zopet kamen, drugi, tretji, četrti . . . cela toča. Marko se zboji, steče, beži, beži . . . a, polena, kamenje in druga sodrga za njim. Sreča, da ga ni nič zadelo. Vrag pa le neče nehati. Ne utegne se ozirati. Le nekoliko je o neki

priliki pogledal, videl množico črnih pošasti, kakor oblak hudourni za njim se v temi valečih in šepajočih. Vendar so bile vse brezglasne, kakor neme. Najtišjega ljudskega joka ni bilo slišati, le padanje kamenja in polen, slično topovim kroglam v vojski. To je hudo, zelo hudo. Čudno, da duhovi le ne jénjajo, človeška koža je pa vendar, barem lastnikom, zelo draga. Zato jo Marko varuje. Četrt ure je od doma in od vasi. To ni šala! — Zdaj nekoliko ponehne nevaren pojav in „gospod“ se oddahne, četudi še vedno teče . . .

Čez nekaj minut šele nehala je pogubonosna toča povsem in prouzročujoče jo pošasti izginile so brez sledu. Kam? To ve Bog sam.

Drugi dan zgodaj stopal je mimo Žagarjeve hiše „gospod“ v zamazani obleki, z razmršenimi lasmi. Kdor ga ni dobro poznal, misliti si je moral, da je „njega visokorodje“ (kar je Marko rad slišal) hodilo po noči okoli, vsled luninih ukazov. Na oknu je stala lepa Katica in vragoljato pogledovala po nesrečniku. Vsaj ji je bilo vse znano. Ta se ozre na okno:

„Katica, kje si pa bila sinoči?“
Doma, „gospod“. — Okoli usten se ji kroži hudoben smeh, česar pa ni opazil Marko.

„Kaj si delala?“
S fanti sem se pogovarjala, „gospod“. Potem so pa nekam odšli, ne vem kam, ker mi niso hoteli povedati.

„Zakaj nisi došla tja?“

Kam, „gospod“?

„Vsaj si pisala.“

Jaz — — — jaz — — — pisala, ha, ha, ha, zdaj še-le umem zagonetko. — In z glasnim smehom, ki ji je vidno prihajal od srca, izgine v hišo ter se smeje še tam.

Prokleta polena kmetska! Kako je še vrag zvit.

Tone me je posadil na osla z onim pismom.

Ti — — —! vzdihuje revež, pa posle smrti je za masčevanje in pokoro preporno. Z zobmi škripaje, lačen in zaspan, jezen in truden stopa v grad. —

Bilo je pozno v jeseni istega leta. Vaški fantje so v krčmi zapijali „kolač“ mladoženje Toneta Črmažvega ter bili široke volje. Beseda da besedo, in jeli so se pogovarjati tudi o današnjem slavljenju in ženinu.

„Pravo je pogodil,“ dé nekdo, „glavico ima; to je res.“ Drugi se oglasi, rekoč: „Ne bi je bil dobil, da ni napisal in oddal onega lista.“

„In če ne bi nas bilo,“ trde vsi.

Drugi dan pokajo topiči, da se strešajo šipe v oknih. Svatovski sprevod gre od Žagarjeve hiše proti cerkvi. Sprevodu na čelu nateza godec zaprašeno harmoniko ter škriplje nekaj podobnega polki, kar bi on trdil, da je „marš“.

dovoljena, dobili so odlok, s katerim se jim naznanja, da je ces. kr. ministerstvo poljedelstva vzelo na znanje poročilo ces. kr. namestništva, katero slove, da trditve zadružnikov niso utemeljene!

Razumljivo je, da ima občinski urad težavno stališče pri taci razmerah. Ljudstvo je navajeno, iskati tam pomoči, ker so se gozdi v prejšnjih časih smatrali za občinske. A navajena je tudi politična oblast, občini nalagati razne posle v zadevi zadrug in sicer večinoma take, katere izvrševati občinski urad po nobenem zakonu ni vezan.

Vse to nikakor ne opravičeno postopanje v gozdnih zadevah v podgradskem okraju hoče se zdaj pokriti s tem, da se kot namenom državnih oblastnih protive in ljudstvo hujskajoče črni ravno tiste osebe, katere so ob vsakej priliki ljudstvo nagovarjale na potrpežljivost i na iskanje sprememb samo po zakonite poti in ki so edine delovale na to, da se razmere točno razvidijo in nepristransko za ljudstvo koristni odloki store.

Več se veruje poročilom podložnih organov, kateri so v zadevi interesirani, nego pritožbam ljudstva in izjavam nepristranskih oseb in zastopnikov naroda.

Naša dolžnost je zopet in upamo, da zadnjikrat, opozoriti vis. c. kr. vlado na grozne, nenaravne razmere v administraciji gozdov vse gorenje Istre. A to nenaravno postopanje je toliko bolj očitno, ker se nekoč postopa z skrajno strogostjo, a drugod se nič ne stori. Rezultat pa je v obeh slučajih nepovoljen.

Tako stanje ne more dalje trajati, ker ono je tudi v očitnem nasprotju z obstoječimi privatno-pravnimi ustanovami. In ker državna oblast, kakor v drugih vejah privatne lastnine, tako tudi v razmerah gozdnega gospodarstva privatnim osebam, občinam i zadrugam ne more proti njihovej volji omejitvi uživanje, ako jih na drugi način ne odškoduje, vprašamo:

1. Misli-li vis. c. kr. vlada in kedaj odpraviti sekvestracijo podgradskega združnega gozda?

2. Misli-li vis. ces. kr. vlada naložiti svojim organom, da blažje postopajo v gozdnih zadevah gornje Istre sploh, posebno pa v zadevi gozda podgradske zadruge?

3. Misli-li pospešiti sestavo in delovanje enquete, da se uže enkrat urede one nezdrave razmere?

Poreč, 5. oktobra 1888.

Jenko, Zamlić, dr. Laginja, Spinčić, dr. Volarić, Flego.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

VII. seja dne 29. septembra 1888.

(Konec.)

Posl. Kersnik poroča v imenu upravnega odseka o načrtu zakona zaradi lovskih kart, kateri se ima sedaj glasiti: Člen I. § 6. zakona z dne 17. aprila 1884. leta, dež. zak. št. 6, je v svoji dosednji besedi razveljavljen in se mora odslej glasiti tako: § 6. Oproščeni so, da ne plačujejo pristojbine za lovsko karto: za varstvo lova neizogibno potrebno zapriseženo nadzorno osebo, učenci nižjih gozdarskih šol in gozdarski vajenci (praktikantje) mej dobo

Katica stopa sramežljivo kraj svojega spremljevalca; Tone pa vodi s prirojenostjo in pri „gospodu“ opiljeno uglašenostjo svojo „družico“. Niso še krenili s ceste proti cerkvi, ko jim pridrdra nasproti „gospod“ Marko na lahkem vozu. Marko se ozira po svatih, koji so pa danes tako možki in ponosni, da se jako malo zmenijo zanj in njegove poglede.

Ustno sporočilo še dostavlja: Najbolj čudno pa je, da ga ni danes pozdravil nikdo.

„Prokleta polena kmetska, godrnjal je gospod, kako so še danes ponosni. Beraška ošabnost!“ Slišal ga ni nikdo, ker je voz drdral brzo mimo, a tudi poguma ni imel, da bi še kedaj zahajal tja, kjer nima „jusa“.

Svatje so odšli svojim potom, „gospod“ pa tudi. Ko so zvečer sedeli pri mizi ter je bil sleherni gostobeseden in mnogovoden, obrne se Katica k Tonetu ter mu zašepeta na uho: „Ali si res Ti pisal?“

„Kaj pa misliš. V ti zadevi, kakor v vsaki drugi, smo vsi jednaki. Sraka naj se ne meša mej pave in ne jastreba mej golobe“.

svojega šolanja, oziramo učenja. Politično okrajno oblastvo določi z ozirom na razsežnost in na talne razmere lovskega ozemlja, kakor tudi z ozirom na večjo ali manjšo nevarnost poškodbe dotičnega lova po dogovoru z deželnim odborom za vsako lovsko ozemlje občine, kakor tudi za vsako samosvoje lovsko ozemlje zemljiškega posestnika največje število lovskega nadzornega osebja, ki je oproščeno, da ne plačujejo pristojbine za lovsko karto. Ako se v tem oziru ne doseže dogovor mej političnim okrajnim oblastvom in mej dež. odborom, pristaja konečno veljavna razsodba političnemu deželnemu oblastvu. Prenaredba se odobri.

Posl. Kersnik poroča v imenu upravnega odseka o načrtu zakona o prepovedanem lovskem času. V glavnej razpravi oglašil se poslanec Kavčič in pravi, da naj bi se take postavbe sklepale v korist deželi, posebno kmetijstva, in naj bi delovala v to smer v zvezi z občinami posebno politična oblastva, okrajna glavarstva. Govornik potem pripoveduje, kako se je lov postojinske občine in še dveh drugih občin oddal po okrajnem glavarstvu za 100 gl. knezu Windischgrätzu, da si se je izjavil zoper to oddajo Postojnski zastop in je jeden takoj ponudil 200 gold. za lov na javni dražbi, pa bi se bilo dobilo tudi 300 gl. A vse zaman, pri okrajnem glavarstvu Postojnskem ne dosežejo občine, da se daje lov javno po dražbi v najem. Poročevalec Kersnik pravi, da oddaja lova gre v prvi vrsti okrajnim glavarstvom, a upati bi bilo, da dotične merodajne osebe postopajo taktno. Potem se je pričela podrobna razprava postavnega načrta. Čital je baron Taufferer na dvanajstih listih spisani „govor“ in oglašil se je č. g. kanonik Klun „auch ein grosser Jäger vor dem Herrn“ in konečno poročevalec posl. Kersnik, katerega dovpitni odgovor povrnili nam je zopet dobri humor.

Kogar zanima, temu povemo, da se je sklenila bistvena določba postavnega načrta tako: Pri izvrševanju lova se je držati naslednjih prepovedanih lovskih časov: I. Za dlakasto divjačino. Za jelene samec in damjake (lanjce) od 1. novembra do 30. junija; za košute jelenov in damjakov in za njih jelenčke in košutice od 1. februarja do 30. septembra; za divje kozle od 1. januarja do 31. julija; za divje kozle, divju kozličke in divje kozice od 1. dec. do 15. avgusta; za srnjake od 1. februarja do 31. maja; za srne, srnačke in srnice od 1. januarja do 15. septembra; za poljske in planinske zajce od 16. jan. do 31. avgusta. II. Za divjo perutnino. Za divje peteline od 1. jun. do 31. marca; za ruševce (škarjevce) od 15. junija do 31. marca; za divje kokoši in ruševke (škarjevke) vse leto; za fazane od 1. feb. do 31. avgusta; za gozdne, bele (snežne) in planinske jerebice od 1. feb. do 15. avg.; za poljske jerebice in prepelice od 1. dec. do 15. avgusta; za sluke (kljunače) od 1. aprila do 15. avgusta; za velike divje race od 1. marca do 31. julija; za divje race razven velike divje race, za divje gosi, za močvirnike in povodne ptice od 16. aprila do 30. junija. Pri jelenih, potem pri srnah in divjih kozah velja mlada divjačina za jelenčka ali košutice, za srnčka ali srnico, za kozlička ali kozico do 1. julija tistega leta po porodu.

Potem se seja sklene.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V državnem zboru je bila ta teden generalna debata o vladnem predlogu novega dednega zakona za srednje kmetije. Razprava je bila vrlo živahna, govorilo se je pravno za in proti temu zakonu. V prilog vladnemu predlogu je govoril tudi klerikalec knez Liechtenstein. Priznal je, da je tudi liberalizem mnogo koristil kmetskemu stanu, priborivši mu svobodo. Z druge strani je pa ta liberalizem našim kmetom mnogo škodil, ker ga je izdal kapitalistom v pest, ter ga s tem ukoval v hujše sponse, nego mu jih je bilo nositi pred. Konservativcem pripada naloga rešiti kmeta teh vezi, v katere ga je uklenil liberalizem. Proti zakonu je govoril poslanec Adametz. On je proti zakonu sploh, kajti vlada hoče z njim postaviti kmeta pod svoje nadzorstvo in oskrbnitvo. Tega bi si ne dovolil noben stan, niti čevljarji in krojači ne. Če vlada priznaje kmetu sposobnost sedeti v občinskem, deželnem, da, tudi v državnem zboru, ter se udeleževati zakonodajstva, mora pritrčiti, da je tudi dovolj pameten, oskrbovati si sam svojo imovino. Z novim zakonom vlada nikakor ne zboljša položaj kmetskega stanu,

da, še pohujša ga, ker ustvari ali pomnoži nekako kmetsko aristokracijo, ki ne bode gledala na drugo, nego na svoj dobiček. In zakaj jemlje neki vlada samo večje posestnike pod svoje varstvo, zakaj ne tudi manjša? Večji ali manjši čisti dohodek ali unos ne odvisi od velikosti imovine, ampak od obdelovanja zemljišč. Čim bolje je zemlja obdelana, tem več donaja. S takimi zakoni kmetom ni mogoče pomagati. Pomisliti treba, da je kmet silno obložen z raznovrstnimi davki. Od vsega čistega dohodka majhnega premoženja mora kmet potrošiti štiri petine za občinske, deželne in državne davke, kakor tudi za pristojbine; ena sama petina mu ostane, da ž njo preživi sebe in družino ter da šola otroke. Ni čuda torej, ako zabrede v dolgove, ki čedalje rastejo. Ako hoče vlada kmetu res pomagati, zniža naj davke ter naj skrbi, da bodo sodišča ceneje in hitreje delovala, da kmetu ne bode treba toliko trošiti na kolke v vsaki. še tako majhni tožbi. Vlada naj pa tudi skrbi, da zniža prenosne pristojbine, kajti ako kmet kupi zemljišče, mora plačati vse, kar mu nese pridobljena zemlja v enem letu, za prepis posestva na svoje ime. Prav tako in še hujše tlačijo dedne takse ali pristojbine. Vlada naj zniža davke in pristojbine, naj skrbi za ceno pravosodja, naj pomaga kmetu dobiti v ceno denar na posodo, potem mu bode pomagano, drugače ne. — Glavni govornik desnice je bil vitez Mađeški; on je zagovarjal predlog ter preporečal, da se preide na podrobno razpravo, v kateri se lahko sklenejo kake premene. Ta se je začela večeraj.

Proti Taffejevi vladi so začeli zopet ostro pisati vsi opozicijski listi, posebno oni, ki so z železnim kancelarjem nemškimi v ožji zvezi. Boj mej Taffejem in ministrom vnanjih poslov Kalnokyjem se je vnel ter mora nehati po mneji omenjenih listov z odstopom enega ali drugega ministra.

Za izprazneno mesto Moravskega namestnika je bilo v zadnji čas mnogo kandidatov. Čehi so se čedalje bolj udajali nadi, da Taffe pošlje v Brno njim prijaznega moža. Tudi Nemci so mislili, da dobe svojega pristaša za namestnika, a kakor „Narodni Listy“ poročajo, so se prevarili oboji; bodoči Moravski namestnik ne bode ne Čeh ne Nemec, ampak v prvi vrsti — klerikalec.

Srbski patrijarh v Karlovcih, nadškof Angjelić je izjavil zboru škofov, da je za trdno odločil odpovedati se svoji službi ter stopiti v pokoj. Škofi so ga prosili naj ostane, no Angjelić se ni dal pregovoriti. Kupil si je uže hišo v Mitrovici, kamor se misli umakniti, kakor hitro dobi dekret o umirovljenji. Mađarsko vlado je to silno neljubo zadelo, da je patrijarh, katerega je sama proti volji naroda imenovala, izjavil škofovom, da gre v pokoj, predno je vlado o tem izvestil.

Koj začetkom zasedanja hrvaškega sabora postavili so trije opozicijski tri interpelacije, v kateri vprašujejo vlado, ali se velja nagodba mej Ogersko in Hrvatsko sklenena 1868 l. ter ali še veže obe stranki, ali morda samo Hrvatsko. Mađjari so čedalje bolj drzoviti. Sedaj uže nastavljajo svoje ljudi po hrvatskih uradih, v katere hočejo upeljati tudi mađjarski jezik. Upletajo se v hrvatsko pravosodje in v upravo Hrvatske, do česar nimajo nobene pravice.

Vnanje dežele.

Ruska vlada je sklenila v Parizu pogodbo o posojilu. Prve francoske banke posodijo Rusiji pod jako ugodnimi pogoji 500 milijonov frankov. Te finančne operacije se po pogodbi smejo vdeležiti tudi ruske banke. Proti temu posojilu so Nemci napeli vse žile; vsi nemški oficijozni in neoficijozni listi so si prizadevali oplašiti Francijo, da bi Rusiji ne dale denarja. V Berlinu so bili začeli uže boj proti rublju. Hvalili so se ti nemški listi, da se je Nemčija rešila ruskih papirjev ter tudi letos ponavljajo svarilo, da naj Nemci nikar ne kupujejo ruskih vrednostnic. Iz vse njih pisave se vidi jasno, da se silno togote, da je Rusija dobila denar in to pod tako ugodnimi pogoji, kakor bi ga sami ne mogli dobiti. Kar se pa tiče nemške agitacije proti ruskemu rublju, se jej mora človek le sožaljno nasmehniti; kajti, ko so bili lansko leto Nemci zagnali tak krik proti rublju ter trobili v svet, da mora Rusija v kratkem bankrotirati, pala je bila res za nekoliko časa cena rublja. Nemci so na to kar zastoj prodajali ruske papirje, da se jih znebe; komaj so je pa poprodali, narastla je cena rublja tako visoko, kakor nikdar poprej in škodo so imeli Nemci sami, ker so ruske papirje pod ceno prodajali, da se jih „rešijo“. Rusija je pre-

bogata, da bi jo mogla Nemčija in naj si še tako prizadeva, materijalno oškodovati.

Volilna borba na Srbskem je jako huda. Kralj Milan, ki se je nedavno še delal, kakor bi hotel svojemu narodu, da se je z njim pomiri zaradi storjenih mu krivic in sramot, dati popolno svobodo, se je volitev vstrašil ter dela na vso moč, da bi zmagali naprednjaki. Kakor javljajo poročila, nagiblje se zmagat radikalec. Kralj je zaradi tega v velikih skrbih in ne ve kaj bi storil. Kakor pišejo z Dunaja, hoče se pomiriti z Rusijo ter odposlati tja Ristića ali Gruića, da izvede to nalogo. Radovedni smo res, kako se reši iz te krize. Pomirenje z Rusijo se mu težko posreči. Rusija je popolnoma na strani kraljice Natalije, katero sprejme ruski dvor z vso častjo ter jej da v carskem dvoru stanovanje.

Na Bolgarskem niso stvari v najlepšem redu, kajti raznesla se je vest, da so poskušali Koburga umoriti. Mađjarski list „Nemzet“ je vprašal v Sofiji, kako je mađjarskemu ljubljencu, ter dobil odgovor, da je princ Ferdinand popolnoma zdrav in vesel. Mej Koburgom in Stambulovom je pa navstal razpor in knez bi se ga rad znebil ter nadomestil ga s kom drugim, ki bi mu bil bolj poslušen.

Rumunski državni zbor je odprt. Kralj v svoji poslanici pravi, da so odnošaji Rumunije z vsemi državami zelo povoljni, za kar se ima dežela zahvaliti modri vnanji politiki, ki se je priklopila „zvezi miru“ ter tako postala močen faktor za ohranitev miru v Evropi. — No, kakor kaže, bode imel kralj v kratkem povod drugače govoriti, kajti večina zbornice je konservativna, sedanja vlada, zvezi miru in kralju nasprotna, Rusiji pa prijazna.

Turška vlada je prepovedala na Turškem naslednje liste: „Italie“, „Neue freie Presse“, „Correspondence de l'Est“ in „Independence Belge“ ker so pisale, da treba sedanjega sultana odstaviti ter posaditi na prestol njegovega mlajšega brata. —

Nemcev se je polastila obupnost, odkar je skleneno rusko posojilo. Bismarkovi organi si hlade jezo nad Francijo. Pišejo, da je Francija uže do sedaj plačevala pol milijarda frankov na leto za vojsko. Letos je pa pomnožila to svoto še za pol milijarde. Enako breme bode morala nositi še nadalje, dokler se razmere ne premene, tega se pa ni z lepa nadejati. Nemce posebno peče zbliževanje Rusije s Francijo, kakor tudi dogovori Rusije z Vatikanom, ki bodo kmalo povoljno rešeni.

Francoska zbornica je sklenila, da ostane še nadalje v običajni diplomatski zvezi s papežem, kar more Franciji v nje orientalski politiki posebno v Afriki mnogo koristiti.

Mej Anglijo, Francijo, Portugalskem in Nemčijo sklenena je pogodba vzajemnega postopanja proti arabskim trgovcem z sužnji na vshodnem afriškem bregu. Od Mozambiqua do Suakima napravijo vojne ladije kordon in vsaka vdeleženih vevlasti ima pravico pregledati vsako sumno ladijo, plujočo pod zastavo katerekoli zavezne države. Pregledovanje ladij se bode izvajalo od gorenjega dela Rudečega morja do otoka Madagaskarja. V tem ozemlju stikajo se interesi vseh evropskih vevlesil.

Italijanski državni zbor izvrši prihodnji mesec sedanje zasedanje. Nova parlamentarna doba prične se januarja meseca s prestolnim govorom kraljevim.

DOPISI.

Sv. Ivan pri Trstu. 16. nov. 1888.

[Izv. dop.] Po vsih krajih naše dežele napravljajo veselice in proslave 40letnega vladanja našega cesarja Frana Josipa. To je lep dokaz, da mi Slovenci nismo toliko zaostali, kakor nam očitajo naši nasprotniki, kajti s tem se ne dokaže samo zvestoba do našega najvišjega vladarja, ampak tudi lep napredek omike narodnega čuta. Ali za naš sv. Ivan ne misli se kaj enacega. Pardon, ne misli, ampak reči moramo ne brigati, kajti mislilo se je, pa ostala je le samo misel. Čakali smo, da bode naše „Pobožno pogrebno društvo“ kaj napravilo o svojem letnem občnem zboru, kakor so nam obečali naši poglavarji. Žalibog je nasprotno, namesto male domače zabave, vladala bo nezadovoljnost med večino udov. To nam dokazuje vabilo na občni zbor, ne samo ker pogrešamo v njem v uvodu omenjene točke, ampak tudi prostor ni sposoben za zborovanje. Marsikdo naših udov, ako ne vsi, se dobro spomina, koliko so nam obečali naši novoizvoljeni poglavarji lansko leto, ne samo po občnim

zboru, ampak še celo pred, tako nam tudi pričajo lanki dopisi in poslana v „Edinosti“. No, kar je bilo je bilo, in s tem ne moremo izreči popolno nezadovoljnost z njimi, ampak hočemo jih s tem le opominati, da gledajo bolj na to, kako bi mogli vstreti željam večine udov.

Ako bi zatorej naši prvaki preskrbeli drug prostor za zborovanje, bi se mnogo prikupili vsem članom društva, da mu ostanejo verni kakor do sedaj, in tako bi prihodnje leto, ako letos pogrešamo veselice, slavili 20letnico društvenega obstanka z lepo slavnostjo, kajti gospodarska društva, obstoječa toliko let, so v naši okolici bele vrane.

Več udov.

Domače vest.

Imenovanja. Poročnik Ferdinand pl. Weyerthal in carinski vežbenik Anton Panzera imenovana sta carinskim asistentom pri finančnem ravnateljstvu v Trstu.

Nov notar. Sodno ministerstvo imenovalo je notarjem v Trstu g. dra. barona Lichtensterna. Novi notar je uže zaprišežen ter pooblaščen nastopiti svoje službovanje.

Promene v učiteljstvu. Vsled predloga šolskega odbora izročila je mestna delegacija vodstvo ljudske šole v Barkovljah učitelju Antonu Soviču ter imenovala ob enem začasnim učiteljem na istej šoli Antona Germeka. Namesto učiteljice Marije Lozer, katera je nadomestovala odsotno učiteljico Pavlino Conciur, ima se nastavit pomočna učiteljica.

Božičnica. K naši vesti, katero smo prinesli v zadnji številki našega lista pod tem naslovom, dodajemo še, da sprejema blagovoljne darove v korist naše šolske dece tudi blagajnica ženske podružnice sv. Cirila in Metoda, góna. Ivanka Kalister v Trstu, ulica Coroneo, h. št. 17, I. nadstropje. O tej priliki prosimo še enkrat naše rodoljubkinje, da tudi letos ne zabijo uboge dece. Vsaka, tudi najmanjša stvarica sprejme se z iskreno zahvalnostjo.

Občinski svet tržaški ima dne 18. t. m. izredno „sejo“. Vsi svetniki morajo priti v črnej obleki. Čemu? Ker je edina točka dnevnega reda sprejem deputacije društva „Pro patria“, katero ima isti dan v Trstu svoj občni zbor.

Razpisana služba. Občina Plominj razpisuje mesto prvega občinskega zdravnika. Plača 800 for. na leto in dotična vozarina. Prošnje do 30. t. m. občinskemu načelniku.

V spomin 40letnice vladanja Nj. Velicanstva nabral je dotični odbor v Barkovljah za deco, obiskujočo slovensko šolo v Barkovljah nastopne svote: Giov. de Albori gl. 5. Maria ved. Covacich gl. 5. Josip Pertot gl. 2. Anton Šeuka gl. 2. Josip Gerlane gl. 1. Serafino Goriup gl. 2. Franc Pertot gl. 1. M. Naschitz gl. 15. V zadnji številki izkazanih gld. 253-60. skupaj gold. 286-60. (Konec prih.)

Razpis dražbe. Dne 1. decembra t. l. o poludne oddaje se potem javne dražbe pri predstojniku dež. okraja Opčine 1. in 2. dobava ledu iz občinskih kaluž v okolici Bazovice. Poblizje pogoje more se izvedeti pri nazvanemu predstojniku. — Pismene ponudbe do 1. decembra.

Mesečni izkaz tržaške bolnice. Dne 31. oktobra bilo je v bolnici 958 oseb (524 moških in 434 ženskih) in sicer v javnej bolnici 820 oseb, v rodilnici 12 ženskih, v sirotnici 9 otrok in v blaznici 117 oseb (64 moških in 53 ženskih). Poprečno je umrlo v teku meseca oktobra vsak dan 11-96% bolnikov.

Mestni proračun za leto 1889. Mestni magistrat naznanja, da je proračun mestne uprave za leto 1889. javno izložen do 29. t. m. od 9. ure d. p. do 3 p. p. v malej dvorani mestne palače.

Konfiskacija. Št. 262. „Slov. Naroda“ zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi dopisa iz Drage.

Učiteljski Tovariš ima v 22. številki nastopno vsebino: Trmoglavost. Spisal Ivo Trošt. — Knjiga Slovenska. — Dr. Ivan Anton Scopoli. Spisal Fran Kocbek. — Ogovor učencem o slavnosti cesarjeve štiri-desetletnice. Spisal Jakob Dimnik. — Učiteljska zborovanja v Ljubljani. — Književnost. — Dopisi. — Premene pri učiteljstvu. — Razpis učiteljskih služeb.

Nemška šolska eskadra. Akopprav imamo zadnjih dnij v Trstu jako nestalno vreme, vršili so se obedi, plesi itd. na čast nemškemu gostom po določenem vsopredu. O banketu v gradu Miramare izrazil je nemški kontre-admiral Hollmann svojo in svojih podložnih najiskrenejšo zahvalo na prijaznem vsprejemu na avstrijskih tleh. Tudi divoti postojinske jame se niso mogli

ptuji gostje dosti načuditi. — Brodovi so odpluli iz Trsta v Pulj, kjer je bilo slovesno vsprejeto. Iz Pulja odplovi na Reko. potem obišče, kakor smo uže javili, kotorsko pristanišče in zatem odpotuje v daljno Afriko.

Iz Žminja v Istri poroča se „Slovenec“: Čudite se kulturi puljskih italijanašev, ki so po noči napadli urednika Jakića. Naši Krnjeli jih še prekose v junaštvu. Kamenali so v mraku samega davkarskega nadzornika iz Pazina, ko je prišel dne 5. t. m. po svojih opravilih v Žminj. Lopov ta ni bil drugi, nego petnajstletni nadepolni sinček naše učiteljice, naščuvan od svojih roditeljev. To je lepa kultura!

Vabilo k veselici, katero priredi „slovenski jez v Brdih“ v Kozani dne 18. t. m. v dvorani g. Jožefa pl. Reja. Spored: 1. Beseda: 1. „Kdo je mar?“ (odlomek) — možki zbor; Dr. B. Ipavec. 2. Govor 3. „Slovenska dekleta“ — valček za sopran in alt s klavirjem; Volarič. 4. Deklamacija „Rabeljsko jezero“; S. Gregorčič. 5. „Venec Vodnikovih pesmi“ — samospeli in izbori s klavirjem; A. Foerster. 6. „Poštena deklica“ — šaloigra v enem dejanji; M. Vilhar. 7. „Petelinčkova ženitev“ — šaljivi možki zbor; A. Hajdrih. II. Prosta zabava, med koje se vrši „srečkanje“ treh dobikov. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Ustopnina 20 kr., — sedež 10 kr., — srečka 10 kr. Čisti dohodek namenjen je „Briski Ciril-Metodovej podružnici.“ K obilni udeležbi vabi uljudno „Slovenskega jeza“ odbor.

Op. Ako bo vreme preslabo, odloži se veselica na 25. t. m.

Simon Gregorčič, naš pesnik, dobil je od vzvišenega gospoda dijakovskega vladike J. J. Strossmayerja na poslani drugi zvezki svojih poezij jako laskavo pismo, katero se tako le glasi: Veleštovanj gospodine in ljubezni brate u Isusu! Hvala Vam liepa na novoj knjižici Vaših krasnih poezij. Sve što iz Vašega pera poiztiče (pride), čisto je, rajsko je, Bogu je ugodno, narodu častno i utiešno (tolajno). Nedajte se nipošto (nikakor) prigorovi (po ugovorih) ustrašiti. Često put upravo ono, što je najbolje i najplemenitije, nailazi na suprotivštine (najde nasprotstva), koje cieniu čoviku dižu (dvignejo), i put dobrim i obilnim plodovom otvaraju (odpiraju). Sve što je od Vas, nije samo za danas i sutra, nego je vječito (večno), što će i budućim koljenom biti (kar bo tudi bodočim rodovom hrana itd.) hranom, nasladom, pobudom i utjehom. Radimo (delajmo) dakle pomnjivo i odkupujmo vrijeme (čas), koje je prekratko. Ostajte vaki uvjereni o mojoj bratskoj ljubavi i o momu iskrenomu štovanju. Ljubite, molim Vas, i Vi mene i molite se za me Bogu. Vaš do vieka brat u Isusu. U Di-jakovu 2. novembra 1888. Strossmayer m. p. vladika. — Vemo, da tega pisma ni bil vesel samo pesnik, ampak da ga bodo veseli tudi prijatelji njegovi in spoštovalci njegovih del.

Katoliški zbor, kateri bi imel biti na Dunaji koncem tega meseca, odložen je, kakor javlja „Vaterland“ do meseca maja prihodnjega leta.

Načelnštvo okr. posojilnice v Krškem poslalo nam je nastopno objavo:

Posojilnice, katerih je uže več po Slovenskem, imajo ta namen, da dobé naši ljudje, kedar so v zadregi, denar na posodo pri domačem, narodnem zavodu, da ga torej jim ni treba iskati pri tujih blagajnicah, in da ne pridejo v pest oderuhom. Ob enem so pa posojilnice tudi hranilnice, ki dajejo večje obresti od sicer hvalevrednih c. kr. poštih hranilnic. Podpisana posojilnica, na katero si dovoljujemo Vas, danes s tem dopisom opozoriti, daje za hranilne vloge 4%, od posojil pa jemlje 6% obresti.

Da bi se število hranilničarjev pri našem zavodu povečalo, da bi se tudi oddaljeni hranilničarji pri nas s prihranjenimi svotami mogli vdeleževati, vpeljalo je podpisano načelnštvo sledečo olajšavo:

Ono pošilja na vse strani svoje „prejemne in položne“ listke c. kr. poštne hranilnega urada brezplačno. S temi listki pošlje lahko slehern hranilničarjev brez vseh poštih stroškov denarja v shrambo naši posojilnici. Ona naredi hranilno knjižico in mu jo pošlje; ali jo pa hrani, ako namerava dotični večkrat vlagati. (Za potrdilo mu služijo vselej od dotične pošte podpisani prejemni listi.) Kedar pa želi kdo denar dvigniti, zadostuje, da piše posojilnici karto, in ta mu pošlje zopet na svoje stroške novce na zaželeno pošto.

O tej priliki vabimo še domoljube v bližni krški, da se pridružijo kot udjenasemu zavodu.

Družabniki plačajo 1 gld. pristopnine in še 12 gld. deleža (tudi v obrokih), od

kateroga dobé 4% obresti. Ti imajo pravico do posojil in so deležni zadružnega dobička.

Priporočujemo Vam torej naš domači denarni zavod, katerega izvolite podpirati zlasti s tem, da bi nagovarjali hranilničarje v Vaši okolici zastran pošiljanja novcev na navedeni način, in ostajamo z obojitim spoštovanjem:

Načelnštvo okrajne posojilnice v Krškem, registrirane zadruge z neomejeno zavezo.

Statistika umrlih. Od 4. do 10. t. m. umrlo je v Trstu 84 oseb in sicer 48 moških in 36 ženskih. Po starosti jih je bilo: 19 do 1., 16 do 5., 6 do 20., 2 do 30., 6 do 40., 13 do 60., 15 do 80. leta, 6 preko 80 let, 1 neznane starosti. Lani je umrlo v istej dobi 1 oseba več. Poprečno je umrlo izmed 1000 oseb 27-99.

Najden utonenec. V novem pristanišču našli so truplo 28letnega Avgusta Cerina, bivšega agenta trdke Antona Gandusio. Nesrečni, lehkomišeljni mladenič okradel je svojega gospodarja za izdatne svote in iskal smrt v morju vsled strašiu pred kaznijo.

Železnica k sv. Sabi. Mestni magistrat javlja, da se snide dné 28. t. m. ob 8. uri zjutraj pred Lloydovim arsenalom posebna komisija, katera ima izvesti eksproprijacije za zgradbo posebne železnične proge od kolodvora hrpeljske železnice pri sv. Andreji preko Skednja do skladišča petroleja pri sv. Sabi. Komisijo vodi svetnik g. A. pl. Krekič. — Kdor ima v kate-rejkoli zadevi opravila z to komisijo, more se ji osebno predstaviti. Na kasneje pritožbe se ne bo obrizalo.

Požar. Dne 15. t. m. nastal je ogenj v II. nadstropju hiše št. 8 v ulici Fontanone. Pogorelo je dokaj pohištva. Škoda je izdatna. Lastnica bila je zavarovana.

Nastopki pijančevanja. Sinoč je zadel dobro oblečen človek, opotekujoč se popolnoma pijan v ulici Chiozza, ob voz, udaril z vso silo z glavo na kolo in obležal brez zavesti na tleh. Odnegli so ga oblitega z krvjo v bolnico.

Nezgoda. 26letni težak Anton Klun padel je mej delom na krovu lloydovega parnika v takozvanej „Sacchetti“ v dolni prostor ter se tako močno pobil, da so ga morali odnesti v bolnico.

Policijsko. Mehanik Josip Werth in kruhar Valentin Buzig napadla sta tesarja Ivana Maldinija v ulici sv. Justa ter mu razbila glavo z težkim ključem. Povod napadu je bil baje ta, da Maldini ne da svoje hčeri Buzigu za ženo. Nevarnega ženina so spravili z njegovim prijateljem vred v varno zavetje. — 16letnega urarskega učenca Tomaža Zelota so zaprli, ker je pokradel svojemu gospodarju preko 300 gl. gotovega denarja. Ne vemo, kaj je nadepolno dete spočelo z tolikim denarjem.

Sodnijsko. Bivši agent Evgen Zamero dobil je zaradi goljufije 8 mesecev težke ječe. Osleparil je svojega bivšega gospodarja, ker je z ponarejenim računom naročil pri trdki Ploner & Eberle blaga v vrednosti 43 gl. ter je razprodal.

RAZNE VESTI.

Maks vojvoda bavarski, oče Nj. Vel. naše cesarice, umrl je dné 15. t. m. v Monakovem. Pokojni vojvoda slavil je 9. t. m. svoj 80. rojstveni dan. 11. t. m. zadel ga je mej obedom mrtvoud in ležal je dlje časa brez zavesti. — Rodil se je dné 4. decembra 1808. v Bambergu kot edini sin vojvode Pija Avgusta. Oženjen je bil z princeso Ludoviko, najmlajšo hčerjo kralja Maksimiljana Josipa. Imel je tri sinove in petero hčer: Ljudevit, Karol Božidar, Maksimiljan, Helena, Elizabeta (naša cesarica), Marija, Matilda in Sofija.

„Militär-Verordnungsblatt“ je objavil Najvišji odlok, da se opusté trdnjave Jozefov, Terezin in Olomuc in bodo v prihodnje odprta mesta. Jozefov in Terezin bile ste itak slabi trdnjavi. Olomuška trdnjava pa je nepotrebna, odkar so zgradili močni trdnjavi v Krakovu in Premišlu.

Listnica uredništva.

Gosp. I. K. Šmarje. Med spisi p. ranjem uredniku nismo našli „B. o.“ Hvaležni bi Vam bili, ako nam morete poslati pri pis. Srčni pozdrav! — Gosp. J. L. Spr-j-li — Prosimo nekoliko potrpljenja. O priliki vporabimo Hvala! — Gosp. M. K. na Pčinah. Evo Vam naslov: Fran Fegan, krojač v Ipavi. Pogojev ne znamo. —

Dijak

višje gimnazije želi v predmetih normalke ali nižje gimnazije podučevati. — Več pove iz prijaznosti uredništvo „Edinosti“.

„Slovanski Svet.“

polumesečnik, obsezaajoč po 16 velikih stranih, razpravlja kulturna in politična vprašanja slovanska, opisuje važne dogodke iz vseh slovanskih krajev, naznanja važnejša slovanska književna dela in prave slovanske časopise ter objavlja tudi boljše leposlovna dela slovanskih pisateljev v slovenskem prevodu. Sotrudniki so listu odlični Slovani iz raznih delov slovanske zemlje. Cena je nenavadno nizka.

Naročnina znaša:

za celo leto . . . 3 gld. — kr.
za pol leta . . . 1 gld. 50 kr.
za četrt leta . . . — 75 kr.

Za ljubljanske naročnike in dijake pa celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr. in četrtletno 70 kr.

Naročnina se pošilja po nakaznicah upravnistvu „Narodne tiskarne“ v Ljubljani.

Isto upravnistvo utegne postreči še z vsemi številkami, ki so doslej izšle.

Uredništvo in upravnistvo
Slovanskega Sveta.

Gorsko maslo. 1 kg. . . . 85 kr.
Namizno . . . 5 „ franko . 4 f. 25 kr.
Ovčji sir . . . 1 „ . . . 95 „
Radgorski sir . . . 1 „ . . . 60 „
Pošilja po poštarskem povzetju trgovina

F. R. HEGRAT
Frenštát pod Radhoštem Moravska.

Oglas.

V ulici Acquadotto štev. 4 odpre se nova trgovina z svežim sadjem, zelenjavo, Marijinem cvetjem, ribami za akvarije, konzervami za hrano, kitajskim čajem, angleškimi biskoti, pravim jamajskim rumom in južnim vočjem po jako nizkih cenah ter se ob enem jamči za pristnost blaga. — Na vslogo p. n. občinstva je poseben težak, ki dostavlja nakupljene stvari na stanovanje.

Takoj delujoče. Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Vsak dobi svoto nazaj, pri katerem bi moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM
(sredstvo za bradorast)

breuzpešen ostal. Tako tudi sigurno deluje proti plesivosti, izpadanju lasih, maholjicam in osedenji. Vs eh večkratnim trenjem zjamčen. Originalne steklenice po gld. 1-50. Steklenice za poskus po gld. 1 — prodaje

J. Grolich v Brnu,

v TRSTU pa samo A. Praxmarer in P. Prendini — v LJUBLJANI Edv. Mohr — v GORIC lekarničarja Cristoforoletti in Pontoni, A. Hermanek, drogar — na REKI J. Gmeiner, lekar — v CELJU Pejš — v MARIBORU J. Martinz — v GRADCU K. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi Eau de Hebe, iztočno sredstvo lepote, katero izdrii svežost in belost kože.

NI SLEPARIJA!

!!! Za domačo porabo !!!

tkano platno najfinejše in najjače vrste, platno iz belih nit in pol beljeno platno za črevljarje in sedlarje, plavo platno, fino sivo platno, jako dvostroko platno za gasilce, belo platno za rjuhe, damast in civilih, platneni Gradl, Laneno in volneno Canevas, beljeno polplatno, gorsko platno, jako platno za vreče, kakor tudi gotove vreče, žepne rute iz oksforda in shirting-platna, ročniki iz civilih in damasta, brisalke in namizne garniture iz damasta, prodaja po najnižjih cenah

društvo tkalcev v Wall-u
pri Dobruschki, Češka.

Ceniki na zahtevanje franko in zastonj. Naše platno je popolnoma sposobno za ekvono in alarsko petilo po katoliških ritualnih propisih.

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridele krvi, nadalje pri podcil, živčnih boleznih, usesnih bolečinah, plućnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabostih, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulj odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim sreds vom. Obširna poročila pošljejo naj se z naslovom

„Hygiea-Officin“ Breslau H.

Tiskarna Dolenc v Trstu.